

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy negyedévre 1 forint Félévre 2 forint Megjelen minden vasárnap reggel.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG: Csongrádon, főtér, 29. házszám. KIADÓHIVATAL: Csongrádon, magtár-utca 41. házszám.</p>	<p>HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
---	--	--

Csongrád, január 25.

Ha a korrallal haladni akarunk, úgy a szellemi művelődés szerint az anyagi jólét, közvagyonosodás általában a cultura érdekében alkotni, építeni kötelességünk.

Mindenhez azonban széles e világon pénz kell. A pénz nélkülözhetlen segédszere mindennemű alkotásnak, melyet egy község, egy város előbbrevitele érdekében létesíteni akarunk. Kevés községe van azonban hazánknak, melyeknek cassai kincsekkel megrakva, megtelítve lennének. A legtöbb község pénztára az ürességtől kong és ha valamit alkotni akar, kölcsönre van szüksége. Kölcsönt kénytelen felvenni a község, hogyha valami nagyobb művet létesíteni akar. A kölcsön azonban egyelőre adóssá tevén a községet, a község nagy része azonnal megretten a ezélbavett mű kiépítésétől, mert azt hiszi, hogy az csak káros lehet, mivel

nem készpénzből, hanem kölcsönből, vagyis adósság szerzés útján létesítetik.

A község nagyobb részének eme tájékozatlanságából származó tévhit, a legtöbb esetben még mappság is megölöje a közjó érdekében felvetett legüdvösebb eszmék kivitelének.

Mert nemcsak a teljesen iskolázatlan polgárok, de még azok is iszonyodnak a kölcsöntől s a kölcsön útján létesítendő közművektől, a kik hivatva lennének, a község előrehaladása érdekében szükségelt alkotásoknak létesítését kivinni, azokra közrehatni.

És miért? Mert azt hiszik, miként fentebb kiemeltük, hogy az adósság, vagy helyesebben kifejezve: a kölcsön útján való befektetés hasznos és áldásos soha sem lehet. És pedig egyszerűen azért, mert adósságot ró a község nyakába . . .

De ezen kívül akadnak rendszerint oly rosszakaratu emberek is minden egyes községben, kik vagy a közmű indítványozója elleni egyéni rosszindulatból, majd pártszempontból kihasználják a tájékozatlan nagyobb község fent ismerttetett téves felfogását és izgatnak a legáldásosabb közművek létesítésének eszméje ellen, hirdetvén, hogy „lám milyen adósságba keverik már megint a várost vagy községet.“

A ki szivén viseli városa előhaladása, boldogulásának szent ügyét és elegendő értelemmel és józan belátással bír: egyik legszebb polgári kötelességének tesz tehát eleget, ha a község műveltségüknél fogva csak kevesebb műveltségüknél fogva csak felvilágosítások és kellő magyarázatok útján képesek felfogni, jóakaratu buzgalommal felvilágosítják, hogy nem minden kölcsön, nem mindennemű adósság hordozza magában a

TÁRCZA.

Falusi történet.

— Ballada. —

Malom alatt zug a patak, zajlik,
Patak partján szomorú fűz hajlik,
Patak partján a távolba nézve,
Molnárlegény föltekint az égre . . .
Szörnyű gyanu mély redőkben homlokára vésve.

»Molnárlegény, mi a kő lelt, hallod?
Mézes szókra ne hagyj el a malmod!
Kardos Kata sürgősen küld érte:
Térj be hozzá még az éjjel, érte?
Koromsötét éjszakában egymagába' éred!»

Zug a szél, bőszi vihar tépdés fákat,
Ködös éjben molnárlegény vágat,
Zord a világ körülötte, benne,
Szeme villog; vélnéd, vadra menne —
Szívén rágó, szörnyű gyanu: »Hej, ha igaz lenne!»

»Hozott Isten, deli babám! Jer be!
Mért e villám a ragyogó szembe?
Ölelj te is, 'sz elhagyott a rózsád,
Más szedi már piros ajka csókját!»
»Asszony! ördög! Rágalmaznak megadod az árát!»

Zug a szél, bőszi vihar tépdés fákat,
Molnárlegény boszútelve vágat,
Kicsi kunyhó . . . kedvese vár benne . . .
Szörnyű gyanu: »Csak igaz ne lenne!»
Szive dobban: jobb volna tán, hogy ha nem is menne!

»Malom alatt zugó patak partja . . .
Eh, bolond is, ki a szavát tartja!
Mire jó az esküdtött hit csókjá?
Lám titokban ő is másnak osztja . . .
»Itt a béréd, gonosz lélek: légy éltedtől fosztva!»

Fehér liljom, szöke leány törve,
Virágbimbó lehajlik a földre.
Keble havát befesti a vére,
Hütelenség iszonyatos bére . . .
Ártatlan vér vad boszúért kiált föl az égre.

»Megállj gyilkos! Szép hugom megölve!
Hulló vére szálljon átkul födre! . . .
Szörnyű lelked boszuszomja oltva,
Piros vérfolt becsületed folja . . .
Becsületed, boldogságod a porba tiporva!»

Zug a szél, bőszi vihar tépdés fákat,
Molnárlegény megtört szívvvel vágat,
Zord a világ körülötte, benne:
Véres árnypé mint ha vele menne . . .
Lelkén szörnyű, kínos átok: »Csak való ne lenne!»

»Hozott Isten, deli babám! Jer be!
Mért e villám a ragyogó szembe?
Csókot adok, édes, kéjes mézet,
Senki mint én, nem szeret úgy téged!»
»Beste lélek! A pokolra szálljon átkos véred!»

Piros vértől csuszamlós a palló,
Sötét éjben fut, rohan a rabló . . .
Sötét éjben fáradt utast támad,
Úzi, hajtja, kergeti a bánat.
»Gyilkos! gyilkos! gyilkos! hamgzik, éreai a vádat.

Malom alatt zug a patak, zajlik,
Patak partján szomorú fűz hajlik,
Patak parton varjuserég károg —
Bitón holttest . . . Prédát érez szájok . . .
Szánjátok meg! . . . Szegény legényt elérte az átok.
Lichtschein Ödön.

Mindszentiek a csongrádi bálon.

Mindszent, 1891. jan. 20.

Tek. szerkesztő ur!

Tudva azt, hogy a „Tiszavidék“ mindenkor tért enged a közügyek érdekében való felszólalásoknak, annál inkább is bizalommal küldöm e cikkecskét, mert leginkább a legszebb közös . . . pardon (majd mondtam valamit, pedig nem kívánték a csongrádi gyerekekkel összeveszni, mert a mint láttuk némelyik a bicskafor-gatáshoz is ért) csak Csongrád szép leányai-val foglalkozik.

Hallottuk mi is híret a „csongorádi kis barnáknak“, hogyne igyekeztünk volna hát át a kereskedő-ifjak báljára, hogy ott ne csak lássuk, hanem — ami a táncznál elkerülhetlen — meg is ölelgethessük őket.

Hárman indultunk át csikorgós hidegben, csengős szánon. Beburkoltuk magunkat meleg bundákba, hogy ne fázzunk; de mily nagy volt meglepetésünk, midőn, daczára a nagy hidegnek, a bundákat le kel-

város megkárosítását, hanem csak azon kölcsönök, melyek oly befektetésekbe ruháztatnak, melyek gyümölcseiket soha meg nem hozzák és örökre elvesznek a népre, a városra nézve: mondhatók károsoknak.

Ellenben minden oly kölcsön utjáni befektetés, mely akár közvetve, akár közvetlenül biztos évi jövedelmet hoz a város közpénztárának vagy a város népének: eredményében mindig üdvös és hasznos.

Kérdezzük csak meg vagyonsabb polgártársainkat, vajjon mindazt, mivel bírnak, mindenkor saját pénzükkel fizették-e ki, befektetéseikhez vajjon kölcsönt soha nem vettek-e igénybe?

Bizonyára azt a feletetet fogjuk tőlük nyerni, hogy igen is számtalanszor fordultak a kölcsönsegélyhez és mégis miután jó célra és okosan használtak fel a pénzt, nem hogy elbukta volna őket a kölcsön, hanem vagyoni előhaladásukat nagy részben a kölcsönöknek köszönhetik

Hiszen ha például építünk egy műutat, építünk egy biztos évi jövedelmet ígérő közházat — kölcsönből kell azt létesíteni, mert a városnak nincsen készpénze; és mégis vajjon eladósítjuk ez által a várost? Korántsem! Mindkettő meghozza bizton azon évi jövedelmet, melyből az építésre szükségelt kölcsön törlesztési részletei fedezhetők.

És nem kell azért magunkat egy fillérrel sem megadóztatnunk. Igazolja ezen állítás helyességét nem egy szomszédos város eljárása, hol ezrekbe került vendégfogadó, kaszárnyák és műutak építettek kizárólag kölcsönök ujtán és maga magát fizette ki minden egyes építmény.

A kaszárnyáért fizet az államkinestár, a vendégfogadóért a bérlő, az utak vámdijaiból pedig minden évben befolyik az az összeg, a mely a kölcsön évi törlesztésére szükségeltetik. És haladnak is a szomszédos előretörekvő városok, fejlődnek évről-évre mindjobban, szellemileg és anyagilag is. Kövessük tehát a jó példát, haladjunk mi is, erőnk és tehetségünkhöz képest — létesítvén mindazon közmunka, melyek előhaladásunknak nélkülözhetetlen feltételeit képezik!!

Csongrád-sövényházi

ármentesítő és belv. szab. társulat
tervbe veendő

belviz rendezésének általános leírása.

— Folytatás és vége. —

Mint hogy a három rendbeli tervezetnél a költségelőirányzat is szóba van hozva, a még hiányzó

Nádastói öblözetre vonatkozólag is állítok össze egy hozzávetőleges számítást, hogy így az összes belvizrendezés nézve legyen — egy hozzávetőleges költségelés, ugyanis:

Nádastói csatorna hossza . . .	5 klmtr
Gyevifoki " " . . .	5 klmtr
Dóczi-tói " " . . .	5 klmtr
Összesen . . .	15 klmtr.

1.5 méter fenékszélességet, átlag 1 méter mélységet és 1:2 lejtőt véve, lesz a kiásandó földmennyiség 42,500 m³

ezt 20 krral véve . . .	8400 frtot
20 hold kisajátítása 100 frttal	2000 "
16 hid 400 frttal	6400 "
4 tiltó 500 frttal	2000 "
Nádastói öblözet rendezésének összes költsége . . .	19000 frt
Hozzávetőleges költség összesítés:	
I. Csongrád városi öblözet költsége . . .	—
II. Vidre-csukáséri öblözet költsége . . .	163000 frt
III. Dong-gátéri öblözet költsége	130000 "
IV. Csany-percsorai öblözet költsége	48000 "
V. Nádastói öblözet költsége	19000 "

Belviz rendezés összes költsége hozzávetőlegesen . 360000 "

Ezen költségeket apaszthatónak vélem a következő eljárások által:

I. A csongrád-felgyői nyílt csatorna fenéke csaknem egy méterrel feljebb helyezhető, mert 7 kilométerig oldal befolyás nem lévén, a Vidre vize töltések között vezethető, a mi tetemes földmunka megtakarítást ad, mintegy . . . 20000 frt.

II. A Vidre vizének Csongrád felett leendő elvezetése következtében a Vidre őri zsilipnél elérendő megtakarítás a belvizrendezési alaphoz csatolandó mintegy 14000 frt.

III. A Vidre átereszhez vezető csatorna

lett vetnünk. A vágy, a lelkesedés felmelegített bennünket.

Az utazás valóban unalmas volt, lovaink repülve vittek bennünket s mégis oly hosszúnak tűnt fel az ut; de nem csoda, hisz a villanyvonat sem vihetett volna bennünket oly gyorsan, a mily gyorsan szerettünk volna mi a csongrádi leányok között teremni.

Kérdeztük egy tanyai polgártárostól az uton:

— Mennyi idő alatt érünk be Csongrádra?

— Hát majd megtudják az urak — volt a válasz.

E csipős válasz után megfogadtuk, hogy nem kérdezzük többé; haladtunk szótlanul s elayomott bennünket a buzgóság . . .

Almodtunk. Mielőtt Csongrádra értünk, már a bálát átmultunk — álmainkban.

Igazán édes álom volt az, . . . A „csongrádi kis barnák“ előttünk lebegtek egész nagyszerűségükben, s megszöktük őket annyira, hogy nem féltünk, hogy (mint itthon hittük) az első pillanatban megigéznek bennünket.

Este volt, midőn hosszú utazás után végre beérkeztünk Csongrádra; siettünk átöltözni, hogy mielőtt bálba mennénk, maradjon egy kis időnk „kláberozni.“

Szerencsénk is, hogy 8 órára volt a bál kezdete jelezve, mert a vendéglős ur nagyon jó kláberistának bizonyult s való-

színű, hogy báli költségünk az ő zsebeibe zónázott volna át; így azonban annak csak egy részétől könnyebbültek meg tárczáink.

Indultunk hát vágyaink célpontjához: a bálba. Milyen érzés fogott el bennünket utközben ezt fölösleges mondanom, Jöjjön csak át egyszer szerkesztő ur Mindszentre a bálba, majd meg fogja látni, ha kíváncsi lesz a mindszenti leányokat látni. Nem akarom őket dicsérni, sem a csongrádi kis barnák fölé helyezni, hanem hát . . . izé . . . no nem . . . de hogy . . . Kimondom no: mégis csak szebbek a csongrádi lányok . . .

Jaj nekem, ha megtudják a „mi leányaink,“ hogy ezt én mondom! Dehát bálnom is én, majd választok egyet (már ki is van) a csongrádiak közül.

Beléptünk hát a bálba . . . de mi ez? ó ég! hisz nem így láttam én álomban e bálát. Mennyire csalódtunk, hogy nem igéznek meg a „kis barnák“ . . . nem csoda, ha csalódtunk, ezek még szebbek, százszor szebbek, mint az álomban megjelentek.

Itt egy babos ruhás kis lány, amott egy egész fehér, ismét amott egy rózsaszínű s ki tudja hányféle színű ruhás lány mint egy-egy kis angyal lejtette Fehér Poldi andalító zenéje mellett a csárdást.

De ni ni, hát az a kis meztelen karu leányka, vajjon ki lehet? a szeme ég, keble hullámzik; ez aligha csongrádi — gondolám. Nem csalódtam, amint egy régi katona kol-

legám (már főbálrendező) bemutatott neki, megtudtam, hogy a Balaton regényes vidékének szülöttje. Elis táncoltam vele mindjárt egy . . . izét . . . biz én nem is tudom hogy mit, mert hát az igazat megvallva, a kis balatoni tündér . . . ohó, ezt már majd csak neki mondom meg! Meg is mondtam volna még másnap, de déli 12 órakor, midőn meglátogattuk, még a puha párnák közé temetkezve álmodott ról . . . az az a lefolyt bál kellemeiről.

Nagy hiba volt e bálban az, hogy a körtáncokat a terem szűk volta miatt nem igen lehetett táncolni, ennek tulajdonítható azon körülmény, hogy néhány kis barnát feküdni is láttunk.

Ha valaha mulattak a mindszenti fiatalok Csongrádon, úgy bizonyára e bálom történt az meg.

Köszönet érte a „csongrádi kis barnák-nak,“ neked is te néha háborgó, de szép és kedves Balaton, meg hát neked is te buzgó rendete . . . hó, rendezőség.

Legközelebb mi is rendezünk bálát, ne felejtsetek el azon ígéreteteket, hogy néhány „kis barnával“ együtt átrándultok hozzánk.

A tek. szerkesztő urat, én mint egyik főrendező — már előre is meghívom. Remélem, hogy eljön! Ho-nye! hiszen hallottam, hogy „maga sem jobb a Deákné vásznánál.“

Mindszenti.

kiásása, ha részben későbbi időkre hagyatik, ott ezuttal apasztható a költség 10000 ft.

IV. A csany-percsorai öblözet rendezésénél, ha a már felemlített olcsóbb vonalozás és csatorna-fenek feljebb vétel alkalmasztatik, elérhető lehet 6000 frtnyi megtakarítás, mert az övcsatornánál 5 kilométer hosszban nem kell ásni . 12000 m₃
a főcsatornánál 0.5 mtr ásás az egész ho szában elmarad 16000 m³

28000 m³
20 krral = 5600 frt, kereken 6000 frt
Tehát a belviz rendezés összes költsége:
Apasztható 50000 frt
Marad 310000 „
Kelt Szegeden, 1890. évi október hó 13.
Fromm Miklós,
igazg.-főmérnök.

Előfizetési felhívás!

Az új évfolyam kezdetén tisztelettel kérjük a lapunk iránt érdeklődőket, miszerint előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldése iránt kellő időben intézkedhessünk.

Lapunk előfizetési ára:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt, mely összeg vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal küldhető be.
Csongrád, 1891. január 24.

Tisztelettel a kiadóhivatal.

UJDONSÁGOK.

Csongrád, 1891. január 25.

— **Tanítóválasztás.** A csongrádi közs. iskolaszék legutóbb tartott ülésén töltötte be a polgári- és elemi fuiskoláknál Bogyó Mihály elhalálása, s illetve Dezső Lajos lemondása folytán üresedésbe jött tornatanítói állomást, melyre négy pályázó közül egyhangulag Missuray János, csongrádi születésű okl. tornatanító választott meg.

— **A csongrádi ipartestület elöljárósága** felhívja az ipartestület kebelébe tartozó összes iparosokat és ipartársulatokat, hogy a testületbe való szabályszerű fölvétel végett a hivatal helyiségeiben 8 nap alatt annyival is inkább jelentkezzenek, mert a késedelmező tagoktól a tagsági díjak közadók módjára fognak behajtatni.

— **Bimbóhullás.** Korán letört, kedves virágbimbó: Ártatlan kis angyal fölé borult a siri hant a mult csütörtökön, Turcsányi Lajos barátunk kedves fiacskáját, a sokaktól kedvelt Józsikát kísértük, hosszas szenvedése után, nyugovó helyére. Mély részvétünk mellett legyen vigasztalása a bánkodó szülőknek azon tudat, hogy elhunyt kedvenczük az angyalok honából áldólag tekint le rájuk!

— **Esküvő.** Hatvani István, a ker. gőzmalom részvénytársaság gépésze, e hó 21-én vezette oltárhoz Zsembéri Kálmán ur kedves leányát, Juliskát.

— **A csongrádi kaszinó** f. hó 31-én, saját helyiségében, tombolával és tánczczal egybekötött társas estélyt rendez. A részt-

venni kívánók naponta alájegyezhetik magukat a kaszinói szolgánál lévő köriven.

— **Bálak.** Az idei farsang első rangu mulatsága lesz a vármegyei fiataloknak február hó 7-én Szentesen rendezendő tánczvigalma, melyre az izléses meghívók már a lefolyt héten megyeszerte szétküldtek. Az elegáns meghívó, mely a magyar nyomda iparnak is teljes dicséretére válik, a következő szövegben jelent meg: „Meghívó. Szentesen, a megyei székház nagytermében, 1891. évi február hó 7-én, a cs. és kir. 83-ik gyalogezred zenekarának közreműködése mellett, a csongrádmegyei veres-kereszt egyesület javára, méltóságos Zsilinszky Mihályné urnó védnöksége alatt rendezendő megye-bálra. A rendező bizottság nevében: Cicatricis Lajos dr., Kelemen Béla dr. Kezdeté este 8 órakor. Belépti jegyek a meghívó előmutatása mellett válthatók, Bányai József és Szépe Károly urak üzleteiben Szentesen február 1-től a bál estejéig és az esteli pénztárnál. Személyjegy 2 frt. Családjegy 5 frt.“ — A „polgári kör“ f. évi február 1-én saját helyiségében zártkörű tánczvigalmat rendez. — A csongrádi ipartestület farsang-háromnapok vasárnapján, febr. 8-n tartja második tánczmulatságát a Goda-féle „központi szálloda“ és a kaszinónak e célra átengedett helyiségeiben.

— **Fedeztetési állomások a vármegyében.** A földművelésügyi miniszter 1891-re a vármegye területén a következő fedeztetési állomások létesítését határozta el: Csongrád 4, Dorosma 5, Horgos 2, H.-M.-Vásárhely 10, Kistelek 2, Mindszent 2, P.-Ülés 3, Szegvár 3, Szeged 9 és Szentes 4 állami ménnel. A fedeztetési pótdíj helybelieknek Csongrádon, Kisteleken, Mindszenten, Szegváron, Szentesen 20 százalék, H.-M.-Vásárhelyen 10 százalék, idegeneknek Csongrádon, Kisteleken, Mindszenten, Szegváron, Szentesen 25 százalék, Dorosmán, P.-Ülésen, H.-M.-Vásárhelyen 15 százalék.

— **Nagy a hó és hideg** országszerte sőt az egész kontinensen. Több helyről hangzik már is a panasz, a fűtőanyagok elégtelensége, s a közlekedés gyakori akadályai miatt. Három napon át mi magunk is el voltunk zárva a nagyvilágtól, mert vonatunk Kiszálláson tul, a hófúvások miatt, nem birt közlekedni. Szerdán azonban már ismét megnyílt a pálya, s „há hófúvás nem leszen, utunk talán jó leszen!“

— **Nepszámlálás.** Csongrádmegye tisztán-inni járásban a nepszámlálás eredménye a következő: Dorosmán 5256 férfi, 5373 nő, összesen 10,629, a szaporulat tehát tíz év alatt 2031 lélek. Horgoson 2746 férfi, és 2554 nő, összesen 5300 lélek. Sándorfalván 1805 férfi, és 1791 nő, összesen 3686 ember. Algyőn 1282 férfi, és 1287 nő, összesen 2569 ember. Sövényházán 2749 férfi, és 2300 nő, összesen 5049 ember. Tápén 1135 férfi, és 1097 nő, összesen 2232 lélek. Az egész járásban tehát 32,213 lélek.

— **A kereskedő-Ifjuság** bálja, mely a szegedi zenekar közreműködése mellett folyt le a „polgári-kör“ helyiségeiben, igen népes, sikerült mulatság volt; a nagymérvű kiadások miatt azonban a tervezett jótékony célra aligha csekélyebb jövedel-

met nem hozott, mint a mennyit a vidékről is átrándult mulatozók nagy száma után itélve joggal várni lehetett volna.

— **A czibakházi iparos ifjuság** 1891. évi február hó 7-én a nagyvendéglő termében zártkörű tánczvigalmat rendez.

— **A csongrádi iparos ifjuság** e hó 18-án, azaz mult vasárnapon rögtönözött tánczvigalmat rendezett a „Pannonia“ vendéglő nagytermében. A hölgykoszoruban találunk a következőket: Asszonyok: Gálfi Antalné, Vincze Józsefné, Döme Istvánné, László Sándorné, Kis Istvánné, Kaszter Antalné, Illés Pálné Leányok: Gálfi Mariska, László Mácsi, Pitrik Rozika, Döme Veronka, Kis Mariska, Surányi Viktorka, Liptai Erzsike, Vincze Hermína, Nyári Mariska.

— **Befejezett védművek.** Az anyási és Ludvár mellett levő tiszai új átmetszéseket melyeknek munkálatai két év óta folynak, a vállalattal megbízott Gregersen-cég befejezte. F. hó 1-én tartották meg a felülvizsgálatot Münschberger Ferencz műszaki tanácsos, Reök Iván kir. főmérnök és Haló Gyula kir. mérnök, kik az új végműveket rendben találták és átvették.

CSARNOK.

Apróságok

a régi rómaiak életéből.

(Folytatás és vége.)

II. A nők piperéje.

Utazók, kik a földkerekség legkülönbözőbb tájékait bejárják és a kik közvetlen tapasztalásokat szerezhetnek az egyes népek életmódjáról és szokásairól, tudósításaikban leírják azokat a tárgyakat és szereket, melyeket a vad és félvad népek a maguk piperéjéhez használnak. E tárgyak és szerek a forró éghajlat eme lakóinál egyszerűk és olcsók; néhány rézkarika állatok fogai, tarka tollak — vörös és sárga föld, vagy festéktartalmu növény-nedvek; csupán ily egyszerű piperecikkekkel azonban a modern civilizáció nem éri be, sőt nem érték már be ezeltől kétezer évvei a római nők se. A sokféle tárgyak közt, melyek a Pompejiben eszközölt ásatások folytán napfényre kerültek, vannak pipere-tárgyan is, melyek nyilván bizonyítják, hogy egy rangbeli római nő toalettje nem kevés művészettel jött létre. A többször említett idősebb Plinius, és más írók pedig elég udvariatlanok műveikben részletesen leírni azon apróbb toalett-titkokat melyek (szerintök) egyik-másik hírneves római nő szépségét huzamosabb ideig föntartották. Halljuk tehát Pliniust: (én mosom kezeimet, a felelőség egészen az övé.)

A római nők pompásan értettek a piperehez, de sok időbe került mig avval teljesen elkészültek. Előkelő római urnó csak egy déltájt kelt fel, s az ágyból egyenesen a fürdőbe vitette magát rabszolganői által, hol azok megfürdették és illatos kenőcsökkel megkenték. S miután a bőr gondozása a legtöbb-dolog volt, eme rabszolganők bizonyos titkos szereknek voltak birtokában, melyek alkalmazása következtében a bőr puha és sima, és üde-színű maradt. Ami különösen az arczbőrt illeti, annak üdeségét az által eszközölték, hogy köteléket, jobban mondva álarczot alkalmaztak reá, mely kötelék számar-tejjel vegyített kovászából, vagy friss nyers húsból állott, s egész éjjel az arcra kötve maradt, hogy az a legkisebb légáramlattól is óva legyen. Felkeléskor e köteléket levenni, s azután az arcz gyengén megdörzsölni, hogy piros legyen — kü-

lön rabnő tiszte volt. A dörzsöléshez a legkülönbélebb összetételű kenőcsök használtattak: így tengeri csigák hamuja, sóval együtt szétzúzott óriás hangyák, vagy hagymával elegy kappanháj. Még ezeknél is hatóságosabb volt: azonban a hattyu-zsir, mely a ránczokat eltüntetni volt hivatva. Májfoltok és a szeplő eltávolítására tömjén-por-méz és egészen finomra vakart ürü-bőr vegyü-lék szolgált. Ha az ajkak finom bőre meg-repedt, e kellemetlenséget azonnal rendbe hozta egy picziny darab írha, mely előbb dió olajba mártva ánizsporrrel kevert hamu-val hintetett meg, s így az ajakra tapasztatott. A haj és a szemöldökök festése ki-zárólag görög rabnőkre volt bizva, mint a kik e téren kiválóan ügyesek valának. Mindezen dolgok pedig úgy történtek, hogy az uraó egy nagy ércztükör előtt ült, mely egy fényesre csiszolt arany vagy ezüst lap volt (üvegből készült tükrök akkor még nem voltak) s melyet rabszolgánót tartott, errebb vagy arrább fordítva azt urnője pa-rancsa szerint.

Marcus.

Vasuti menetrend.

I.

A vonat indul Csongrádról: délelőtt 9 órakor.

érkezik	Kun-Kis-Szállásra	9:52.
"	Félegyházára	10:29.
indul	Szeged felé	11:27.
"	Szegedre érke	12:57.
indul	Budapest felé	12:07.
"	Budapestre érke	2:19.

Csongrádról indul délut.

érkezik	Kun-Kis-Szállásra	3:01.
"	Félegyházára	3:36.
indul	Szeged felé gyorsv.	4:01.
"	Szegedre érke	4:59.
indul	Szegedre helyi szem. v.	4:47.
"	Szegedre érke	6:37.
indul	Budapest felé	4:43.
"	Budapestre érke	8:30.

II.

A vonat indul Budapestről reg. 7:45

érkezik	Félegyházára	11:22.
indul	Csongrád felé	12:15.
	K.-Kis-Szállásra érke	12:48.
	Csongrádra érke	1:31.
indul	Szegedről	11:01.
	Félegyházára érke	12:—.
	Csongrádra ind.	12:15.
	Csongrádra érke	1:31.
indul	Budapestről d. u.	12:10.
érkezik	Félegyházára	4:42.
indul	Budapestről gy.v.d.u.	1:40.
érkezik	Félegyházára	4:—.
indul	Csongrád felé d. u.	4:55.
	K.-Kis-Szállásra érke	5:53.
	Csongrádra	6:18.
indul	Szegedről d. u.	3:—.
	Félegyházára érke	4:33.
indul	Csongrád felé	4:55.
	Csongrádra érke	6:18.

Szerkesztői üzenetek.

»Szép ősz.» Ha őszig kijavítja, s akkor nevével együtt beküldi, talán közölhető lesz.

Felelős szerkesztő ÉDER JÁNOS.
Kiadótulajdonos SZILBER J.-né.

Nyomatott a kiadótulajdonos Szilber J.-né könyvnyomda gyorssajtóján.

H I R D E T É S E K.

F á b i á n A r m i n

== kárpitos- és butor-üzletébe Szentesen, ==

egy jó házból való fiu

T A N O N C Z U L

havifizetés mellett

a z o n n a l f e l v é t e t i k.

2089 sz.
tkv. 890. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság hözhírré teszi, hogy Gulyás József végrehajthatónak özv. Kocsis Józsefné, Ágnes Illés végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és minden járulékai iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir. jbiróság területén lévő, Csongrádváros határában fekvő, a csongrádi 3031 sz. tjkvben foglalt Kocsis József, János, Ágnes, Francziska és Mária nevén levő és szinte végrehajtás szenvedett özv. Kocsis Józsefné özvegyi jogával terhelt 9185rszamu 1583 négyszög öl térü, o. é. 175 frtra becsült legelőre és a csongrádi 3348 számu tjkvben foglalt ugyanazok nevén lévő és ugyanazon özvegyi joggal terhelt 9186 számu 1583 négyszögöl terü 175 frtra becsült legelőre az árverést a fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

az 1891. évi ápril hó 7-ik napján, délelőtti 9 órakor,

a csongrádi kir. jbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-t vagyis 17 frt 50 krt és 17 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1890. évi december hó 22-ik napján.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Szarka Mihály,
kir. jbiró.